

EMAKUMEAK ZERBITZU PUBLIKOETAN BIDEAK IREKITZEN.

8 M 2026 KO

Martxoaren 8an, UGT Zerbitzu Publikoetatik sindikalismo feministaren zeregina jarri nahi dugu gizarte-erabatidaren erdigunean, eskubideen defentsan eta lan eta bizi baldintza duinen eraikuntzan bidea irekitzeko.

Garai konplexuak bizi ditugu, eta erronka garrantzitsuak ditugu nazioartean, estatuan eta bertan ere lan, gizarte, ekonomia eta giza eskubideen arloan.

Zerbitzu Publikoen Nazioarteko Planak ohartarazi digu atzerakada nabarmenak daudela emakumeen, migratzaileen eta LGBTI komunitateko pertsonen eskubideen arloan. Giza eskubideen aldeko erakundeek eta sindikatuek egunero salatzen dute, herrialde askotan bezala, gobernuak uko egiten dietela bizi-baldintza duinak babestu eta bermatzeko betebeharrei, finantzaketa murriztuz eta oinarritzko zerbitzuak pribatizatuz, bai eta ongizateari, ingurumen-iraunkortasunari, gizarte-justiziari eta bakeari buruzko munduko jomugetan lan egiten duten nazioarteko erakunde eta akordioak bertan behera uztea ere.

Testuinguru horretan, funtsezkoa da ahotsa altxatzea eta sindikalismo feministaren papera bultzatzea. Zerbitzu publikoetako langile eta sindikalista garen aldetik, badakigu zer esan nahi duten murrizketek edo finantziario faltak funtsezko zerbitzuetan, hala nola zainketetan, osasunean, hezkuntzan, suhiltzaile-zerbitzuetan eta postetan, besteak beste: pertsonak atzean uztea, desberdintasunak sakontzea eta arrailak areagotzea.

Premiazkoa da zerbitzu publikoak indartzeko bidea irekitzea, bizikidetzaren eta desberdintasunarekiko errespetuaren narratiba positiboak sustatzea, guztion ongiaren defentsan eta mundu mailako giza eskubideen betetzean dugun indar kolektiboa indartzea. Zerbitzu publikoak eta sindikalismo feminista dira antidotorik onena klase sindikatu gisa defendatzen ditugun berdintasun, justizia, elkartasun eta iraunkortasun printzipioak babesteko.

Horregatik, martxoaren 8an, berriz ere berretsi nahi dugu nazioarteko ekintzarako, ekintza sindikalerako eta feministarako batasunarekin dugun konpromisoa, eta argi eta garbi esan behar dugu bidea ireki behar dugula:

1. Giza eskubideak defendatzea bizikidetzarako ezinbesteko esparru juridiko gisa.

Mundu interkonektatu batean, giza eskubideak gutxieneko komunak dira, eta horrek bermatzen du langile bakar bat ere ez dela geratuko nazioarteko babesetik eta elkartasunetik kanpo. Giza Eskubideen Adierazpen Unibertsalak estatuak esplotazioaren, indarkeriaren eta diskriminazioaren aurrean pertsonak babestera behartzen dituen esparru etiko eta juridiko bat ezarri zuen, eta salaketarako eta artikulazio globalerako tresna gisa balio digute.

2. Emakumeen eskubideak gure gizartearen garapenerako funtsezkoak direla onartzea.

Sindikatuak eta feministak hainbat hamarkadari esker, aurrerapenak lortu dira, besteak beste, soldata-berdintasunaren arloan, erantzukidetasunerako baimenen arloan, lantokietan sexu-jazarpenaren eta sexuan oinarritutako jazarpenaren aurkako babesaren arloan eta zaintza-lanaren aitortzearen arloan. Hala ere, lortutakoa zalantzan jartzeak, bai eta emakumeen eta gizonen arteko berdintasun osoa eta eraginkorra bermatzeko dauden erronkek ere, gogoeta egitera eraman behar gaitu sindikalismo feministak, dagoeneko lortutakoa defendatzeaz gain, hura zabaltzea eta sendotzea esan nahi duela, atzerakada ororen aurrean.

3. Emakumeei enplegu eta soldata justuak lortzeko aukera bermatzea. Egutero lan egiten dugu, lan-merkatu osoan eta, bereziki, zerbitzu publikoetan, lanaren banaketa sexuala, segregazio horizontala eta bertikala, sexu-jazarpena eta sexuan oinarritutako jazarpena, nahi ez diren partzialtasuna eta behin-behinekotasuna eta emakumeei bizi-baldintza duinak izatea eragozten dieten soldata-arraila amai ditzagun.

4. Emakumeen eta nesken aurkako indarkeria-mota guztiak salatzea, indarkeriarik gabeko bizitzak bermatzeko premiazko neurriak eskatuz. Bizitza horiek estatuan zein nazioartean kudeatu behar dira, eta indarkeria matxisten aurka prebenitzeko, babesteko eta jarduteko baliabide nahikoak eman behar dira.

5. Lantokietan benetako berdintasuna bermatzeko tresna sindikalak eraginkortasunez aplikatzea, bereziki berdintasun-planak eta jazarpenaren eta diskriminazioaren aurkako protokoloak. Genero-ikuspegidun negoziazio kolektiboa, planen benetako jarraipena, datuen gardentasuna eta ez-betetzeen aurreko zehapenak eskatzen ditugu, mekanismo zehatzik, baliabide materialik eta pertsonarik gabe ezinezkoa baita benetako berdintasuna bermatzea.

6. Modu seguruan migratzeko eskubidea bermatzea. Migrazioen Nazioarteko Erakundearen arabera, nazioarteko migratzaileen %48 emakumeak dira, eta gehienek beren herrialdeak uzten dituzte eskubiderik, gatazkarik, hondamendi naturalik edo baliabiderik ezaren ondorioz. Sindikalista garen aldetik, modu seguruan migratzeko eskubidea defendatzen dugu, eta lan-eskubideen berdintasuna, babes sozialerako sarbidea, askatasun sindikala eta erregularizazioa eskatzen ditugu, lan-esplotazioari aurre egiteko eta kalteberatasuna saihesteko.

7. Bakean dagoen lurralde batean bizitzeko eskubidea defendatzea. Gure konpromiso sindikalak ez du mugarik, eta bakearen aldeko nazioarteko tresnak eta erakundeak indartu behar direla uste dugu. Badakigu ahalegin kolektiboei emaitzak dituztela, historian zehar munduko hainbat lekutan izan diren aurrerapenetan ikusi den bezala. Irandik, Palestinatik, Espainiatik eta Estatu Batuetatik abiatuta, bakean bizi garen lurralde honetan guztion onerako lan egiten jarraitu behar dugu.

8. Kalitatezko zerbitzu publikoak bermatzea. Osasuna, hezkuntza, zaintzak, garraioa eta gizarte-babesa inbertsio estrategikoak dira, gizarte-kohesioa bermatzen dutenak, desberdintasunak murrizten dituztenak eta enplegu duina sortzen dutenak. Sindikalismo feministatik uste dugu zerbitzu publikoetarako sarbide unibertsalak demokrazia indartzen duela, prekarizazioari aurre egiten diola eta garapen ekonomikoa eta soziala pertsonen zerbitzura egotea ahalbidetzen duela, eta ez onura pribatuaren zerbitzura.